

> Ogłoszenia Duszpasterskie

1. **16.09** - niedziela, rozpoczynają się Kwartalne Dni Modlitw za dzieci, młodzież i wychowawców, Dzień Środków Oddziaływania Społecznego.
2. **17.09** - poniedziałek, wspomnienie św. Zygmunta Szczęsnego Felińskiego, Światowy Dzień Sybiraka
3. **18.09** - święto św. Stanisława Kostki, patrona Polski i archidiecezji, dzieci i młodzieży
4. **21.09** - święto św. Mateusza Apostoła i Ewangelisty
5. Młodzież kl. III Gimnazjum, VIII podstawowych oraz chętnych zapraszamy na **przygotowanie do bierzmowania**, zapisy u ks. Pawła
6. Dzieci kl. IV i III potwierdzają swoje uczestnictwo we Mszy św.
7. **Szukamy chętnych** do teatru „Blżej Nieba”, do scholki oraz przygotowania balu Wszystkich Świętych dla dzieci

Chrześcijańskie mp3

> **Natalia Niemen i Michał Zator** improwizują **Babuchowskiego w poniedziałek w Kalinowym Sercu**

W poniedziałek 17.09 godzinie 19.30, po raz kolejny w Kalinowym Sercu na warszawskim Żoliborzu pojawi się Natalia Niemen, której na harfie towarzyszyć będzie Michał Zator. Duet zaprezentuje improwizację na poezji Szymona Babuchowskiego – poety, muzyka i dziennikarza „Gościa Niedzielnego”.

> HUMOR

Przeczytaj

> **Tomasz Terlikowski, ks. Piotr Glas,** **Dekalog. Prawdziwa droga w czasach zamętu**

„Codziennie toczy się walka o każdego z nas niezależnie od tego, czy zdajemy sobie z tego sprawę, czy nie. Dopiero gdy po tamtej stronie zobaczymy swoje życie, to dowiemy się, jak wiele zawdzięczamy tej niebiańskiej pomocy. Jedno jest jednak pewne: nie wolno nam się wpatrywać w ciemność i nią fascynować.” Ks. Piotr Glas bierze do ręki Dekalog i proponuje, by stał się on naszą mapą na drodze do Boga.

Wiola Malan, na podstawie www.kmt.pl

MSZE ŚW. I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta
9.00
10.30 - Msza święta dla dzieci, (wrzesień - czerwiec)
12.00
18.00
Dni powszednie
8.00, 18.00

Spowiedź
Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Nabożeństwa:
majowe, czerwcowe, październikowe po Mszy św. o godzinie 18.00 a w niedziele o godzinie 17.30

Pierwszy piątek miesiąca
Spowiedź od godziny 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek w godzinach 17.00 - 17.45
Parafia Rzymskokatolicka Objawienia Pańskiego
ul. Łaszczyńskiego 1
05-082 Blizne
tel./fax (022) 7220250

Nowe konto parafii

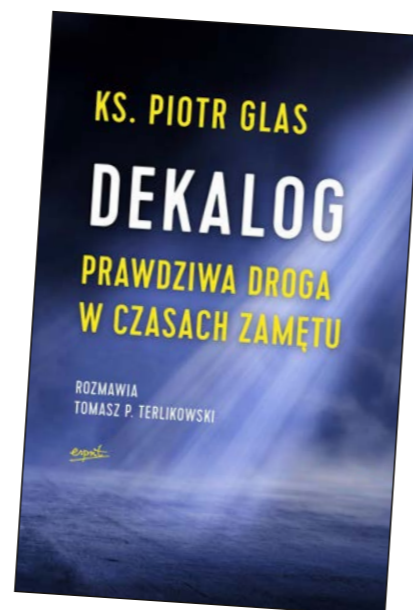
Nastąpiła zmiana konta parafialnego.
16 2490 0005 0000 4530 7455 59346

Redakcja

redakcja.objawieniepanskie@gmail.com

www.objawieniepanskie.waw.pl
(do ściągnięcia wszystkie poprzednie numery EPIFANII razem z epifankiem)

KOSZT WYDANIA: 50 GR
CENA: dobrowolne ofiary
złożone do koszyka

CZYTAJ W NUMERZE
> NIE BÓJMY SIĘ SPRÓBOWAĆ ...
> SPRÓBUJ ZAGRAĆ Z NAMI!

epifania

TYGODNIK PARAFII
pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Bliznem

NUMER 295 • Dwudziesta Czwarta Niedziela Zwykła • 16 września 2018 r.

> **SŁOWO TYGODNIA z EWANGELII według św. Marka (8, 27-35)** fragment

Jezus udał się ze swoimi uczniami do wioski pod Cezareą Filipową. W drodze pytał uczniów: «Za kogo uważają Mnie ludzie?» Oni Mu odpowiedzieli: «Za Jana Chrzciciela, inni za Eliasza, jeszcze inni za jednego z proroków». On ich zapytał: «A wy za kogo Mnie uważacie?» Odpowiedział Mu Piotr: «Ty jesteś Mesjasz». Wtedy surowo im przykazał, żeby nikomu o Nim nie mówili. I zaczął ich pouczać, że Syn Człowieczy musi wiele cierpieć, że będzie odrzucony przez starszych, arcykapłanów i uczonych w Piśmie; że będzie zabity, ale po trzech dniach zmartwychwstanie. A mówił zupełnie otwarcie te słowa. Wtedy Piotr wziął Go na bok i zaczął Go upominać. Lecz On obrócił się i patrząc na swych uczniów, zgromił Piotra słowami: «Zejdź Mi z oczu, szatanie, bo nie myślisz o tym, co Boże, ale o tym, co ludzkie».

Ks. Marian Rowicki

Pytanie Pana Jezusa - „kim Jestem dla ciebie?” - jest istotą każdego dnia, dla wszystkich ludzi. Nasza odpowiedź decyduje o kierunku rozwoju naszego życia. Wsłuchiwanie się i wpatrywanie w Pana pomaga nam w odzyskiwaniu podobieństwa do Niego, we wszystkich wydarzeniach naszego życia. Jeżeli ster życia oddamy w ręce Jezusa, mamy gwarancję, że On je ocali.

KIM JEST JEZUS DLA MNIE?

Jeszcze raz liturgia niedzielna ukazuje nam paradoks krzyża, tajemnicę cierpienia i zbawienia, śmierci i życia. Pismo święte, dzisiaj odczytywane, podkreśla dwojaką postawę Sługi: dobrowolne i ciche przyjęcie cierpienia oraz pełne ufności zdanie się na Boga. Prorocy i wzruszający opis postawy Jezusa, który dobrowolnie pójdzie na mękę i śmierć, by wypełnić rozkaz Ojca. Lecz także prorocza zapowiedź pogodnej ufności, z jaką Jezus podejmuje ostateczne cierpienie, by wypełnić rozkaz Ojca.

Na tym tle szczególnie blasku nabiera dzisiejsza Ewangelia. Jezus doprowadziwszy uczniów do uznania swego posłannictwa mesjańskiego, prostuje i uzupełnia wyobrażenie, jakie zarówno Dwunastu, jak i ich współziomkowie mieli o nim. Istotnie, wyjąwszy prorocstwa o cierpieniach Sługi Pańskiego, naród żydowski, opierając się jedynie na tych, które ukazywały Mesjasza jako Zbawiciela i odnowiciela Izraela,

wyobrażał sobie, że Pan dokona swojego dzieła przez chwałę i triumf. Sam Jezus gardzi tym pojęciem i zapowiada wyraźnie swoją mękę.

Pytania, które Jezus postawił swoim uczniom pod Cezareą Filipową można nazwać szybkim sondażem opinii publicznej: Za kogo ludzie mnie uważają? Za kogo wy mnie uważacie? Poprawna odpowiedź Piotra: „Ty jesteś Mesjaszem”, spotyka się z zakazem rozpowszechniania tej informacji publicznie, ale też z szokującą uczniów zapowiedzią, że Mesjasz będzie cierpiał i umrze. Po dzień dzisiejszy taka wizja Mesjasza jest nie do przyjęcia przez stronę żydowską, choć wyraźnie zapowiadają ją teksty starotestamentowe.

Każdy jest wezwany, aby dostrzegać w swoim życiu żywą obecność Jezusa – Mesjasza. On przychodzi do ludzkiej rzeczywistości, dzieli z człowiekiem jego nędzę, pragnie uzdrowić jego zranienia i otwierać go na łaskę, która daje życie.

Lecz z Bożego punktu widzenia byłoby to sprzeniewierzenie się misji Mesjasza i woli Boga, pragnącego tą drogą uratować człowieka spod dominacji grzechu. A przede wszystkim pragnącego w ten sposób pokazać nam, jak bardzo nas kocha; że z miłości do nas, ludzi, jest w stanie przyjąć każde cierpienie, a nawet śmierć.

Jakże trudno jest przyjąć Chrystusowe wezwanie do codziennego niesienia krzyża. Boimy się, że to ponad nasze siły, nie potrafimy zaufać i uwierzyć, że Pan nie pozostawia nas samym sobie. A przecież On nigdy nie prosi nas o coś, czego nie jesteśmy w stanie zrobić. Zaufajmy Bogu, naszemu Stwórcy, który naprawdę pragnie naszego dobra i szczęścia. On zna nas najlepiej i wie, do czego jesteśmy zdolni. Nigdy nie zostawia nas samych, lecz przez krzyż prowadzi nas do pełni życia.

Podobnie jest z naszą wiarą, ona jako zaufanie i zawierzenie Bogu jest rzeczywistością żywą. Stąd jeśli jest spotkaniem z Bogiem, natychmiast rzutuje na nasze czyny. Wszystko bowiem jest czynione z Chrystusem, w Chrystusie i przez Chrystusa. Nic się nie da czynić bez Niego. Tak wielu ludzi ochrzczonych dziś popelnia elementarne błędy. Znak to, że wiara nie jest przemysłiana ani przeżywana, to jedynie antyczny mebel, który trudno wyrzucić, bo jest pamiątką po dziadkach i nie ma dla niego miejsca w nowoczesnych mieszkaniach. Taka wiara „martwa jest sama w sobie”.

„Jeśli kto chce pójść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech weźmie krzyż swój i niech Mnie naśladuje”. (Mk 8,34).

Henryka Andrzejewska

